

Kastepuu

”Rakkauden kaarisilta”

Tiina Tiikkainen, 2022

Mänty vanhasta kirkon väliovesta (ristit ja alin jalan kiekko), koivu, juuttinauha, metallipainot, kalustevaha, uusiokäytettävät akryylilehdet, hopeoidut koukut.

Tämä kastepuu on suunniteltu ja valmistettu Savonia ammattikorkeakoulun muotoilun koulutusohjelman opinnäytetyönä. Teos valmistui, sekä siunattiin käyttöön 2022. Projekti aloitettiin jo heti tekijän opintojen alkupuolella, keväällä vuonna 2020. Tämä kastepuu on ensimmäinen Suomessa julkisena opinnäytetyönä (Theseus opinnäytetyö tietokanta) tehty kastepuu.

Kaikki seurakunnan jäseneksi kastetut liitetään puuhun joko nimen ja kastepäivämäärän kanssa, tai halutessa nimettömänä, kasteen jälkeisessä jumalanpalveluksessa. Lehden asettamisen messussa voi tehdä joko perheväki, kummi, isovanhemmat tai seurakunnan työntekijä. Puun koossa on huomioitu tilastollinen vuotuinen kastettujen määrä. Vuoden päätteeksi lehdet kerätään pois ja puhdistetaan uusia nimiä varten. Halutessaan seurakunta voi teettää myös esim. vanerisia ripustettavia lehtiä, jotka lahjoitetaan kastetuille vuoden päätteeksi. Kastelehdykän tammenlehtimallinnuksen oikeudet siirtyivät seurakunnalle teoksen valmistuttua.

Tilaja antoi vapaat kädet teoksen suunnitteluun, mutta työtä, tilankäyttöä ja kastepuun käytäntöä suunniteltiin silti yhdessä tiiviisti koko prosessin ajan. Tekijä tutki opinnäytetyössään myös yhteisötaidetta ja sen antamia mahdollisuuksia seurakunnan toimintoihin, erityisesti kastepuun lehtien valmistusta ajatellen, esim. erillisenä projektina tai yhteisötaidetapahtumana. Raportti Theseuksessa ”Kastepuu Siilinjärven seurakunnalle”.

Teoksen muotokielestä voi löytää valtavasti vertauskuvallisuutta:

- Puu** ”Minä olen viinipuu, te olette oksat (Joh. 15:5).
- Kaari** kuvastaa Jumalan rakkauden merkkiä, sateenkaarta, sekä myös esim. siltaa ja elämänkaarta:
”Kaari näkyy pilvissä, ja kun minä sen näen, muistan ikuisen liiton, jonka olen tehnyt kaikkien elävien olentojen, kaikkien maan päällä elävien kanssa.” (1. Moos. 9:16).
- Ympyrä** -muodossaan koko maailmaa ja kaikkien kristittyjen yhteyttä:
”Että he kaikki olisivat yhtä” (Joh. 17:11,21–23, 26).
- Riippuvat oksat** kuvastavat maan ja taivaan yhteyttä:
”Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan, hän sanoi: »Siinä on oikea israelilainen, mies vailla vilppiä!» »Mistä sinä minut tunnet?» kysyi Natanael. Jeesus vastasi hänelle: »Jo ennen kuin Filippus kutsui sinua, näin sinut viikunapuun alla.» Natanael sanoi: »Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas!» Jeesus sanoi hänelle: »Uskotko jo sen perusteella, että sanoin nähneeni sinut viikunapuun alla? Paljon suurempaakin saat vielä nähdä.» Ja hän jatkoi: »Totisesti, totisesti: te saatte nähdä taivaan avoinna, ja te näette Jumalan enkelien kulkevan ylös ja alas siinä, missä Ihmisen Poika on.»” (Joh. 1:47–51).
- Jousta** ”Ja siinä samassa näin valkoisen hevosen, ja sillä, joka istui hevosen selässä, oli jousi.” (Ilm. 6:2).

”Sinä otat jousen käteesi, asetat nuolen jänteelle.” (Hab. 3:9).

Mitä sinä löydät? 😊

Koko projektiin ja myös nimeen on suuresti vaikuttanut Aale Tynnin Kaarisilta runo:

Kaarisilta

Ja Jumala sanoi: "Toisille annan toiset askareet,
vaan sinulta, lapseni, tahdon, että kaarisillan teet.
Sillä kaikilla ihmisillä on niin ikävää päällä maan,
ja kaarisillalle tulevat he ahdistuksessaan.
Tee silta ylitse syvyyden, tee, kaarisilta tee,
joka kunniaani loistaa ja valoa säteilee."

Minä sanoin: "He tulevat raskain saappain, multa-anturoin -
miten sillan kyllin kantavan ja kirkkaan tehdä voin,
sitä ettei tahraa eikä särje jalat kulkijain?"

Ja Jumala sanoi: "Verellä ja kyynelillä vain.
Sinun sydämesi on lujempi kuin vuorimalmit maan -
pane kappale silta-arkkuun, niin saat sillan kantamaan.
Pane kappale niiden sydämistä, joita rakastat,
he antavat kyllä anteeksi, jos sillan rakennat.

Tee silta Jumalan kunniaksi, kaarisilta tee,
joka syvyyden yli lakkaamatta valoa säteilee.
Älä salpaa surua luotasi, kun kaarisiltaa teet:
ei mikään kimalla kauniimmin kuin puhtaat kyyneleet."

(Tynni 1949, 90.)

Tekijän ajatuksia raportissaan:

"Ajattelen, että nykyisessä yhteiskunnassamme, joka on täynnä suoritusta, kiirettä ja painetta, tällainen raskaan ja kevyen sekä valon ja varjon yhdistelmä on se moderni suunta, joka taiteessa ja arkkitehtuurissa kuvastaa sitä, kuinka paljon kaipaamme, kenties tietämättämmekin Jumalan ihmeellistä ja valtavaa kirkkautta. Kaipaamme sitä syliä ja iankaikkisia käsivarsia, joilla saamme vihdoin levätä ikuisuudelta tuntuvan "sitkun"-elämämme sijaan."

Tiina Tiikkainen 2022.